

Αν ήθελε να «σωθεί» η Χόλντεν θα είχε ζητήσει βοήθεια, ισχυρίζεται ανώτερος κυβερνητικός παράγοντας

Ένας ανώτερος κυβερνητικός παράγοντας που θέλησε να παραμείνει ανώνυμος δήλωσε σε δημοσιογράφο του ABC, ότι αν η Χόλντεν πράγματι επιθυμούσε να παραμείνει στην Αυστραλία θα είχε ήδη ζητήσει την οικονομική βοήθεια της Κυβέρνησης.

Οι αντικρουόμενες απόψεις εντός της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης πάνω στο θέμα της οικονομικής βοήθειας στην αυτοκινητοβιομηχανία ήρθαν στο φως της δημοσιότητας χθες όταν έγινε γνωστό ότι υπουροί της Κυβέρνησης του Συνασπισμού πιστεύουν πως η απόφαση για το μέλλον της Χόλντεν έχει ήδη παρθεί. Ο υπουργός Βιομηχανίας, Ίαν Μακφάρλαν, ο οποίος έχει δηλώσει ότι θέλει να δώσει στη βιομηχανία περισσότερα χρήματα, γρήγορα διέψευσε τους ισχυρισμούς, λέγοντας ότι η Χόλντεν τον έχει διαβεβαιώσει ότι δεν έχει λάβει ακόμη καμία απόφαση.

Παρά την διαβεβαίωση του υπουργού, ανώτερος κυβερνητικός παράγοντας υποστήριξε ότι η εταιρεία δεν θέλει να σωθεί καθώς δεν έχει ζητήσει περισσότερα χρήματα από την Κυβέρνηση για να παραμείνει. Η κυβέρνηση έχει ζητήσει από την Επιτροπή Παραγωγικότητας να ερευνήσει τη βιωσιμότητα και το μέλλον της αυτοκινητοβιομηχανίας και να υποβάλει έκθεση στις αρχές του επόμενου έτους.

Ο Διευθύνων σύμβουλος της Χόλντεν, Μάικ Ντεβερύ που θα παρουσιαζόταν στην επιτροπή εκθές, ανέφερε ότι δεν θα προβεί σε οποιαδήποτε ανακοίνωση σχετικά με το μέλλον της εταιρείας. Ο εκπρόσωπος των Εργατικών για το συγκεκριμένο ζήτημα, Κιμ Καρ, ανέφερε ότι γνωρίζει καλά από την περίοδο που ήταν στην κυβέρνηση, ότι η Χόλντεν θα μεί-

νει, αν λάβει επιπλέον 150 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο.

Αντίθετα, ο υπουργός βιομηχανίας ισχυρίζεται ότι οι Εργατικοί προσπαθούν να φοβίσουν τους εργαζόμενους της βιομηχανίας αυτοκινήτων, λέγοντας τους ότι η Χόλντεν θα κλείσει. «Θέλουμε η Χόλντεν να παραμείνει στην Αυστραλία; Απολύτως. Κάνουμε κάτι για αυτό; Και βέβαια. Τι κάνει το Εργατικό Κόμμα; Έχει επιβάλει το φόρο διοξειδίου του άνθρακα, τον οποίο αρνείται να πάρει πίσω. Αν θέλουν να κρατήσουν τη Χόλντεν εδώ, ας πάρουν πίσω το φόρο διοξειδίου του άνθρακα από σήμερα», είπε

ο κ. Μακφάρλαν.

Άλλη πάντως είναι η θέση του Θησαυροφύλακα, Τζο Χόκεϊ, που χθες δήλωσε στη βουλή ότι το μέλλον της Χόλντεν εξαρτάται από την ικανότητά της να πουλάει τα αυτοκίνητά της. «Το μέλλον της αυτοκινητοβιομηχανίας βρίσκεται στα χέρια της αυτοκινητοβιομηχανίας. Από το 2015 και μετά έχουμε δεσμευτεί ότι θα διαθέσουμε ένα δισ. δολάρια για να βοηθήσουμε την αυτοκινητοβιομηχανία, αλλά αυτό που πραγματικά θα βοηθήσει την αυστραλιανή βιομηχανία είναι να μπορεί να πουλήσει τα αυτοκίνητά της», ανέφερε ο κ. Χόκεϊ.

Ελληνίδα δώρισε 1 εκατ. δολάρια σε νοσοκομείο της Καμπέρας

Το ποσό του ενός εκατομμυρίου δολαρίων, το οποίο θα δοθεί σταδιακά στα επόμενα πέντε χρόνια, δώρισε στο Νοσοκομείο Παιδών και Γυναικών της Καμπέρας, μια Ελληνίδα φιλάνθρωπος, η Σωτηρία Λιάγκη.

Η οικογένειά της είναι γνωστή στην Καμπέρα για το φιλανθρωπικό της έργο αλλά η ίδια δεν θέλει να μιλά για αυτό.

Η κ. Λιάγκη, με τον αείμνηστο σύζυγό της, μετανάστευσαν στην Αυστραλία από την Ελλάδα στην δεκαετία του '60. Εκείνος ήταν υποδηματοποιός, αλλά αργότερα έκανε επενδύσεις σε ακίνητα. Μετά το θάνατό του την εταιρεία ανέλαβε η σύζυγός του με τον γιο τους Γιάννη.

Πέθανε ο πρώτος Έλληνας δικηγόρος του Κουΐνσλαντ, υπερασπιστής των Αβοριγίνων, των αδύνατων και του Περιβάλλοντος

Πέθανε πρόσφατα ο πρώτος Έλληνας δικηγόρος του Κουΐνσλαντ ο οποίος έκανε πραγματική επανάσταση στην πολιτεία υπερασπίζοντας τους αυτόχθονες και τους αδύνατους, αλλά και το περιβάλλον. Πρόκειται για τον Σταύρο Κομπνός, με καταγωγή από τα Κύθηρα που αφιέρωσε όλη του τη ζωή βοηθώντας τους αδύνατους και υπερασπίζοντας τα δικαιώματά τους συχνά αφιλοκερδώς.

«Οι ιδέες του, οι συμβουλές του, η ευθυκρισία του, είχαν ως στόχο πάντα την καλύτερη δυνατή λύση για τον άνθρωπο. Ήταν μια αγάπη γνήσια, που εκδηλωνόταν με πράξεις. Εκείνο που επιζητούσε πάντα, σε κάθε περίπτωση, ήταν να γνωρίσει τον άνθρωπο. Συνήθιζε να λέει 'μόνο όταν γνωρίσεις το χαρακτήρα του άλλου μπορείς να τον βοηθήσεις πραγματικά. Τότε μόνο μπορείς να ξέρεις τι είναι το καλύτερο για κείνον'. Είναι φοβερά διδάγματα αυτά για τα οποία του χρωστώ ανείπωτη ευγνωμοσύνη. Είχα δε την υπέρτατη τύχη να τα ζήσω στην πράξη, αφού εργαζόμουν στον ίδιο χώρο για χρόνια δίπλα του» λέει ο γιος του Θανάσης.

Λάτρης της φύσης και φλογερός προστάτης του περιβάλλοντος, χαρακτηρίζεται από τον οργανισμό Προστασίας της Άγριας Φύσης Κουΐνσλαντ (Wildlife Protection Society of Queensland), ως «ο νομικός ο οποίος χρησιμοποίησε το νομικό σύστημα για να προστατεύσει την άγρια φύση». Σε εκείνον

ανήκουν αποκλειστικά όλες οι μεγάλες μάχες που κέρδισε στο Fraser Island, (έγινε Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς) Coolooloa, Moreton Island και Mt. Etna.

Ο Σταύρος Κομπνός ήταν ο πρώτος δικηγόρος στο Κουΐνσλαντ που μιλούσε ελληνικά και ήταν σε θέση να υπερασπιστεί άτομα που η μητρική τους γλώσσα ήταν η ελληνική.

Υπηρέτησε τον νομικό κλάδο επί 60 ολόκληρα χρόνια, πρώτα μόνος του και από το 2005 με τον μεγάλο γιο του Θανάση. Οι υπηρεσίες όμως που πρόσφερε αφιλοκερδώς, σε δύσκολες πρωτότυπες υποθέσεις, είναι εκείνες που τον έκαναν να διακριθεί.

Το 1969, για παράδειγμα, ανέλαβε την υπεράσπιση του ηθοποιού Norm Stainer, από το Twelfth Night Theatre, ο οποίος κατηγορήθηκε ότι «επί σκηνής χρησιμοποίησε φράσεις που προσέβαλαν τη δημοσία αιδώ». Η υπόθεση έφθασε στο Ανώτατο Δικαστήριο και στη συνέχεια στο Εφετείο, όπου ο κατηγορούμενος αθωώθηκε.

Η υπεράσπιση του δικαιώματος της ελευθερίας του λόγου στις Τέχνες, δημιούργησε ένα προηγούμενο, ακριβώς όπως συνέβη και με όλες τις επόμενες μεγάλες υποθέσεις που ανέλαβε ο Σταύρος Κομπνός και κέρδισε για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος. Αξιοσημείωτο ότι απέκτησε τη φήμη του νομικού ο οποίος ήταν διατεθειμένος ν' ανοίξει μέτωπο με το

κατεστημένο προκειμένου να κερδίσει σημαντικές μάχες.

Το 1994 για τις υπηρεσίες του, βραβεύθηκε με το Αυστραλιανό Μετάλλιο.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ

«Ο πατέρας είχε πάντα την Ελλάδα στην καρδιά του» θα πει σήμερα ο γιος του Θανάσης, απόφοιτος της Φιλολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

«Το 1973 πήγαμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα και ζήσαμε 6 μήνες στο χωριό της καταγωγής μας, τα Περγλεγκίνικα. Εκείνη την εποχή δεν υπήρχε ρεύμα, αλλά ούτε και νερό στα σπίτια. Έτσι το κουβαλούσαμε κάθε μέρα, όπως όλοι οι άλλοι, με τεκεκέδες από το πηγάδι. Είδαμε πως γινόταν το αλώνισμα του σιταριού και των ρεβιθιών και πήραμε μέρος στον τρύγο και στο λιομάζωμα».

Μετά το ταξίδι στην Ελλάδα τη ζωή στην ύπαιθρο και την ερωτική σχέση με τη φύση, ο Σταύρος Κομπνός, το 1976, θα αγοράσει μια φάρμα με φρουτόδεντρα την οποία μαζί με την αγαπημένη του σύντροφο Πηνελόπη, και τα τρία παιδιά του, θα μετατρέψει σε αμπέλι, και μερικά χρόνια αργότερα θα έχει το δικό του οινοποιείο που θα βγάξει τα περίφημα κρασιά, Cominos Wines.